

הדרosh העשורי

"לכו ונשובה אל ד', כי הוא טرف וירפאו יך ויחבשו, יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו".יל"ך מהו לשון "לכו ונשובה", והוא"ל לומר באו ונשובה אל ד'. גם יש לבאר על מה יומנו ימים ויום השלישי בלבד דרשת חז"ל ע"ז על בתים המקדש. ובbara מ"ש חז"ל: "תני היה ב"ר מדיפת זעניתם את נפשתיכם בתשעה לחדר בערבי, וכי בתשעה מתחנין והלא בעשרי מתעןן, אלא לומר לך: כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליה כה האכילה היהא כתענית תשיעי ועשיריה". ויש להבין בטוב טעם במה יعلا כה האכילה היהא כתענית של ב' ימים דוקא, כמו שפירשו שהכונה כאילו נצטווה להתענות תשיעי ועשיריה והתענה בהם. אמן בתשובה ישנים שני חלקים עקריים ושניהם רמזים בפרש התשובה, מתחילה כתוב: "והי כי יבוא عليك וגור ושבת עד ד' אלהיך ושם עת בקולו וגורי" ואח"כ אמר: "ומל ד' אלהיך את לבך ואת לבב זרעך לאחבה את ד' אלהיך", ולכארה יפלא הלא כבר אמר שישבו, ושבו, ומאי הוא ומול את לבך. אבל חוכן הדבר הוא שהחתא פוגם בשני דברים, הא' בפועל מה שסר מדרך השיתות ועובר על רצונו ומצוותו, והשנייה מה שנתרחק מהshitot ונתמעטו מלבו אהבת השיתות ויראתו, וצריך להשיב אל לבבו יראה ואחבה גודלה למלאות החסרון. והנה היראה והאהבה כוללות בהן כל המזות בכת, כל הל"ת ביראה וכל העשין באחבה, וצריך להשיב אליו הכת, כי מיעוט האהבה והיראה הוא הכתן ליפול חז"ז בעבירות, אך מוקדם צריך לתקן דרכיו בפועל. והנה יש הפרש גדול בין הנגגות אלה שני מיני התשובות, כי התשובה להשיב את שבות האהבה והיראה א"צ להיות נתפל לצרכים גשיים ולהיות מעורב בין הכרויות, כי אדרבא זה יתרידן מknין יראה ואהבה, אבל לעניין תיקון העבר בפועל אמרו חז"ל: "היכי דמי בעל תשובה ... באותו פרק באותו

- א הווע ואיב.
- ב עי' רשי' שם פ"ב.
- ג ויקרא כג לב.
- ד ראש השנה ט ועוד.

ה דברים לאיב.

ו שם שם ו...
ז רמב"ן שמות כח.